

Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej

Sekretarz Stanu
Jan Szyszko

Warszawa, data: 6 października 2026 r.

znak sprawy: DZF-IV.6710.88.2026.IK.1

identyfikator koszulki: 3758592

telefon: 22 273 80 44

e-mail: Igor.Kamienski@mfipr.gov.pl

Pani Małgorzata Baranowska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

**Dotyczy: Uchwały nr 8 Krajowego Komitetu Rozwoju Ekonomii Społecznej
z 22 lipca 2026 r. w sprawie zasad odpowiedzialności finansowej podmiotów
posiadających status ośrodka wsparcia ekonomii społecznej**

Szanowna Pani Ministro,

odpowiadając na pismo znak: DES-I.454.17.2026 przedstawiam poniżej
stanowisko w sprawie.

Na wstępie zauważam, że decyzja w zakresie konkretnej kwoty przypadającej do zwrotu w ramach projektu współfinansowanego ze środków europejskich powinna zawsze być oceniana indywidualnie. Pojęcie nieprawidłowości jest ściśle związane z projektem i dlatego nie może prowadzić do odmiennego traktowania różnych przypadków nieprawidłowości w zależności od tego, jaki podmiot dopuścił się nieprawidłowego działania (beneficjent czy podmiot otrzymujący wsparcie). Z punktu widzenia Komisji Europejskiej istotne jest, by wydatki dofinansowane ze środków UE były poniesione zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym zasadami kwalifikowalności. Polska jako kraj członkowski odpowiada za to, by tylko takie wydatki były ujmowane we wnioskach o płatność do KE. Nie ulega zatem wątpliwości, że niekwalifikowalne wydatki związane ze wsparciem finansowym udzielonym przez beneficjenta (OWES) również takiemu

podmiotowi jak przedsiębiorstwo społeczne nie powinny być refundowane ze środków UE.

Należy zauważyć, że OWES nie dystrybuuje środków pomiędzy podmioty ekonomii społecznej jako Instytucja Organizująca Nabór w rozumieniu ustawy z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027 (dalej: ustawa wdrożeniowa), ale działa jako beneficjent i odpowiada za realizację projektu. Co do zasady, każdy wydatek niekwalifikowalny przedstawiony przez beneficjenta do rozliczenia we wniosku o płatność stanowi nieprawidłowość, a wykryty po zatwierdzeniu wniosku o płatność wymaga nałożenia korekty finansowej, stosownie do art. 26 ust. 7 ustawy wdrożeniowej.

Również przyjęty w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (dalej: ufp) system odzyskiwania nieprawidłowości nie pozwala przyjąć, że do zwrotu zobowiązany jest wyłącznie podmiot, który finalnie otrzymał środki publiczne i wykorzystał je nieprawidłowo. Przepis art. 207 ufp mówi bowiem o konieczności wydania decyzji o zwrocie, jeżeli środki zostały:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184
- 3) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości.

Do wydania ww. decyzji jest zobowiązana właściwa instytucja zarządzająca lub instytucja pośrednicząca w rozumieniu ustawy wdrażającej. Do zadań bowiem tych instytucji, na podstawie przepisów ustawy wdrożeniowej, należy m.in. zawieranie z beneficjentami umów o dofinansowanie projektów oraz odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi.

Norma art. 207 ufp dotyczy każdej sytuacji, o której mowa w pkt 1-3, bez względu na to, który podmiot doprowadził do nieprawidłowości. Ponieważ jednak stroną umowy o dofinansowanie projektu jest beneficjent, to on odpowiada za prawidłowość realizacji projektu i wydatkowania środków. Wreszcie, to beneficjent jest adresatem decyzji o zwrocie środków, o której mowa w art. 207 ust. 9 ufp.

Dlatego beneficjent powinien przewidzieć w umowie zawieranej z przedsiębiorstwem społecznym rozwiązania zapewniające ochronę przed skutkami niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązań.

Chciałbym nadmienić, że powyższe stanowisko jest również prezentowane przez Instytucję Audytową, która podkreśla odpowiedzialność beneficjenta za realizację projektu, w tym nadużycia popełnione przez inne podmioty jak również w wyrokach zapadających przed sądami.

W związku z powyższym, a także mając na uwadze zaawansowany poziom wdrażania obecnej perspektywy finansowej nie widzę podstaw do przyjęcia innych rozwiązań w zakresie odpowiedzialności finansowej podmiotów posiadających status ośrodka wsparcia ekonomii społecznej. Tym samym, w mojej ocenie, brak jest uzasadnienia dla powołania zespołu, który miałby

wypracować inne zasady odpowiedzialności OWES jako beneficjentów projektów współfinansowanych ze środków europejskich.

Z poważaniem

Jan Szyszko

/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości: DKF, dyrekcja (w miejscu)